

UTRINKI

Glasilo Dolnišnične šole
OŠ Ledina
šolsko leto 2011/2012

IME MI JE

DOLNIŠNIČNA

PIŠEM SE

ŠOLA

STAR-A SEM

60 LET

UVODNI UTRINEK

Draga bralka, dragi bralec,

v rokah držiš Utrinke, šolski časopis Bolnišnične šole OŠ Ledina (uradno bolnišničnih šolskih oddelkov OŠ Ledina). Ta številka Utrinkov je prav posebna, posvečena je 60-letnici šolskega dela v bolnišnici v Ljubljani, v Sloveniji.

Leta 1951 je namreč na pobudo prof. dr. Marija Avčina v tedanji otroški bolnišnici v Ljubljani začela s poučevanjem prva učiteljica - gospa Breda Juvančič. Na poseben način so letošnji Utrinki posvečeni torej tudi njej, prvi bolnišnični učiteljici na Slovenskem. Mimogrede, gospa Breda je v letošnjem februarju praznovala 90. rojstni dan in v veliko čast nam je, da smo lahko praznovali z njo.

Bolnišnična šola šteje 60 let, toliko let pa naši Utrinki nimajo. Leta 1977 je v desetih izvodih izšla prva številka šolskega glasila naše šole, ki se je imenovalo Bolni učenec piše. Zagotovo le malokdo ve, da je naslovnico zanj oblikovala slikarka in ilustratorka Jelka Reichman, Slovenka leta 2011.

Šolsko glasilo je sčasoma žal presahnilo, a leta 1988 smo ga obudili in poimenovali Utrinki. Novo ime so šolarke in šolarji izbrali sami. Naj bo v njih tisto, kar se nam utrne, ko smo v bolnišnici, so utemeljili svoj izbor.

Tudi Utrinki imajo torej že kar nekaj let, ne sicer 90,

pa tudi 60 ne, so pa polnoletni in v letih iskrive, zrele mladosti. Od leta 1988 je vsako šolsko leto izšla vsaj ena številka tega šolskega »cajtnga«, v letih 1990, 1996 in 1998 so bili Utrinki tudi nagrajeni in posebej pohvaljeni.

Letošnja številka je, kot diamantni obletnici Bolnišnične šole pritiče, malo posebna. To boš, dragi bralec, spoznal sam, ko se boš zdaj potopil v branje zanimivih in raznovrstnih besedil, ki so jih ustvarili naši šolarji in šolarke. Ustvarili so jih še veliko več, a so sami zelo kritično odbrali le najboljše. Utrinki so torej tu. Naj te popeljejo v poseben svet, ki so ga pričarali fantje in dekleta, ko so v času bivanja v bolnišnici iskali svoje izgubljeno zdravje. Pokažejo pa naj ti tudi, draga bralka, koliko ustvarjalnosti kljub težkim trenutkom premorejo ti mladi ljudje, koliko radosti, dobre volje, predvsem pa poguma je v njih. Zaradi te njihove kipeče radosti, srčnega veselja, brezmejnega poguma, pa tudi njihove nepopustljive vztrajnosti in železne volje so Utrinki tako zelo dragoceni.

Naj obogatijo tudi tebe, dragi bralec, draga bralka.

Tanja Bečan,

vodja bolnišničnih šolskih oddelkov OŠ Ledina

UTRINKI – glasilo otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v Bolnišnično šolo OŠ Ledina.

Šolsko leto: 2011/12

Glavni urednici: novinarki Vanja Pirc in Tjaša Zajc

Uredniški odbor: osmošolki Nika in Urša ter devetošolki Lara in Sara ter koordinatorke Tanja Bečan, Andreja Čušin Gostiša in Patricija Vičič.

Oblikovanje: Vanja Pirc in Tjaša Zajc

Fotografija na naslovnici: Tjaša Zajc

Ilustracija na zadnji strani: prvošolec Nik

Iskrena hvala učenkam in učencem, ki so s svojimi prispevki, ustvarjenimi na kulturnem dnevu Časopisna hiša ter ob drugih priložnostih, utrnili Utrinke, ter učiteljicam, učiteljema in gostom Bolnišnične šole, ki so jih pri tem spodbujali in jim pomagali.

KAZALO

<i>Sm pršu u bolnco</i>	4
<i>Bolnišnična šola</i>	5
<i>Šest tednov bolnice</i>	5
<i>"V bolnišnici ni tako hudo, kot se zdi"</i>	6
<i>Olimpijske igre</i>	7
<i>Utrinki iz življenja učenca v Bolnišnični šoli</i>	7
<i>Asociacije na 60</i>	8
<i>Čestitke ob 60. rojstnem dnevu Bolnišnične šole</i>	9
<i>Kakšna je 60 let stara šola?</i>	10
<i>Kakšen je 60-letni človek?</i>	10
<i>Bolnišnična šola nekoč ... in danes</i>	11
<i>Prva učiteljica v bolnišnici</i>	12
<i>Kako je delati v Bolnišnični šoli?</i>	14
<i>Kaj meni zdravstveno osebje?</i>	17
<i>Kako se imamo v Bolnišnični šoli?</i>	18
<i>Sanjska bolnišnična šola ...</i>	20
<i>Sanjska učilnica</i>	20
<i>Sanjska učna ura</i>	20
<i>Sanjska bolnišnična učiteljica</i>	20
<i>Šest let Bolnišnične šole</i>	22
<i>Pesem o Bolnišnični šoli</i>	23
<i>V bolnici</i>	23
<i>Astrološka napoved</i>	24
<i>Kviz o BŠ</i>	26
<i>Bolnišnično križarjenje</i>	27

SM PRŠU U BOLNCO

(napisana za rap izvedbo ob kitari)

Timi, 6. razred, in Domen, 7. razred

Sm pršu u bolnco,
da se bom spočiu,
pred šolo pobegnu,
daljinca naviu.

A hmal sm pogruntu,
da to se ne da,
so učitli navalli,
k da u konc sveta.

Refren:

Joj, ne mi težit,
bom že pogruntu,
kok cajt zabit.

Tuki je res
razgiban meni,
majo čist vse po spisku,
da se ti zvrtili.

Že zjutri za frušteck
z ulomki strašijo
in liste z računi
pod nos mi molijo.
Joj, ne mi težit ...

Ko bajla me končno
iz kremlou spusti,
že angla zagreto
za kljuko drži.

Mal sapo zajamem,
da nam šou adijo,
prfoks se nariše:
»Gremo, fant, na geografijo!«

Joj, ne mi težit ...

Glih se naštimam,
da bom mau zaspau,
že slovarca trka:
»A boš kej brau?

Men se že trga,
mam glavo ko zmaj,
če to bom preživu,
me nau več nazaj.

Joj, ne mi težit ...

Učenci Bolnišnične šole smo po internetu pobrskali za zanimivimi dogodki, osebnostmi in izdelki iz časa, ko se je ustanovljala Bolnišnična šola. Kaj vse je zaznamovalo začetek 50. let prejšnjega stoletja? Odgovore najdete pod kapljicami.

MAŠA 8 LET

BOLNIŠNIČNA ŠOLA

Maja, 9. razred

Otroci so vedno veseli, ko zbolijo, da jim le ni treba v šolo. Na Pediatrični kliniki v Ljubljani pa ni tako. Tu se otroci ravno tako kot njihovi vrstniki učimo predmete, kot so matematika, slovenščina, angleščina, zgodovina, geografija ... Ravno tako dobivamo ocene. Res da je šola tako dopoldne kot popoldne, a je vseeno tako razporejena, da nam je prav. Najbrž tudi nikjer ne najdeš boljših učiteljev. Vsi so tako prijazni, seveda tudi strogi – nekateri bolj, nekateri manj - in snov razlagajo odlično. Čeprav bi se večina otrok ob besedi »šola« najraje skrila, se mi zdi, da bolnišnično šolo le bolj z veseljem obiskujem. Tu imamo tudi delavnice »Učenje učenja«, kar se mi zdi odlična zamisel, saj se tako učenci naučijo novih in praktičnih učnih metod, kar jim kasneje, v višjih šolah, pride prav. Pa da ne bi mislili, da imamo samo pouk. Tudi naravoslovni, tehniški, športni in kulturni dnevi pridejo vmes. In še zabavni so. Kakor koli, bolnišnična šola le ni tako slaba, čeprav je šola. Pravzaprav je zelo v redu!

ŠEST TEDNOV BOLNICE

Lovro, 9. razred

Ko sem prišel v bolnico, sem mislil, da bo to trajalo le nekaj dni, zdaj pa tukaj ležim že šest tednov. Ob mojem prihodu so bile še počitnice. Ko sem izvedel, da bom tukaj najmanj do krompirjevih počitnic, je bila moja prva misel: »Oh, kull.« Nekaj dni pozneje pa sem začel razmišljati, da bom v šoli kar veliko zamudil. A glej, na vratih se pojavi gospa, se predstavi kot učiteljica in mi pove, da bom imel bolnišnični pouk. Sprva sem mislil, da bo pouka le malo, a potem sta se bolnišnična in moja šola povezali, organizirali sta sestanek v bolnici in se dogovorili, kako mi bodo v bolnici pomagali pri učenju. Res so dobri, da glede na to, kako veliko pacientov učencev različnih razredov imajo, lahko nudijo pomoč vsem. Brez njih bi moral ob povratku v šolo zelo veliko nadoknaditi in bi zelo težko izdelal deveti razred.

Bolnišničnim učiteljem se zahvaljujem za vso pomoč, nam, njihovim učencem, pa želim čimprejšnje okrevanje oziroma uspešno zaključen razred.

Leta 1952 je Suzuki naredil prvo motorno kolo (36 cm³, 1 KS).

“V BOLNIŠNICI NI TAKO HUDO, KOT SE ZDI”

Intervju z učenko Kristino

Kristina, v kateri letnik hodiš?

Hodim v 4. letnik vzgojiteljske šole.

Kdaj si prišla prvič v bolnišnico?

Tega se ne spomnim, vem pa, da sem morala v bolnišnico že takoj po rojstvu.

Se spomniš, kako je bilo, ko si prvič ostala v bolnišnici?

Da, bila sem stara približno 5 let. Bilo mi je zelo hudo, jokala sem in hotela domov.

Kaj si rada počela v bolnišnici, ko si bila mlajša?

Ko sem bila mlajša, sem zelo rada brala, veliko pa sem tudi igrala računalniške igrice.

Kaj sedaj najraje počneš, kadar si tu? Česa se najbolj razveseliš?

Sedaj si najraje dopisujem s prijatelji preko facebooka in skypa. Najbolj pa se razveselim, kadar dobim kakšen obisk ali pa me pokliče kdo od prijateljev.

Ali si v bolnišnici spoznala kakšnega prijatelja/prijateljico?

Da, spoznala sem jih kar nekaj. Z nekaterimi sem se spoznala že pred nekaj letih, še vedno pa se velikokrat slišimo.

otroke, ki še nikoli niso bili v bolnišnici?

Sporočam jim, da v bolnišnici ni tako zelo hudo, kot se zdi. Ko se bodo pozdravili, se bodo počutili bolje. Tako bodo lahko doma še bolj veseli in dobre volje.

Letos boš maturantka. Na katero fakulteto se boš vpisala?

Vpisala se bom na pedagoško fakulteto. To si želim že zelo dolgo časa, saj imam zelo rada otroke. Končno se mi bo želja uresničila.

Kaj rada doma počneš v prostem času?

Kadar sem doma, sem precej za računalnikom, veliko časa pa preživim tudi s prijatelji.

Kaj te v bolnišnici najbolj potolaži, kadar si slabe volje?

Najbolj me potolaži kakšen klic prijateljev, obisk ali kaj podobnega.

Kristina, najlepša hvala, da si bila pripravljena sodelovati v tem pogovoru. Želimo ti veliko uspeha pri uresničevanju tvojih želja.

S Kristino se je pogovarjala učiteljica Minca.

Kaj najbolj pogrešaš v bolnišnici?

Najbolj pogrešam druženje s prijatelji, sošolce, družino in moja dva hišna ljubljénčka.

Bi po tvojem mnenju morali v bolnišnicah kaj spremeniti, da bi se otroci boljše počutili?

Mislím, da je kar v redu. Potrudíjo se, da se počutímo čim boljše. Poleg tega pa imamo v sobi TV in računalnik. Obiskujem pa lahko tudi bolnišnično šolo. Tako si krajšam dolgočasne popoldneve v bolnišnici.

Imaš kakšno sporočilo za

OLIMPIJSKE IGRE

“To je bil eden izmed boljših dni, ki sem jih preživel na Pediatrični kliniki v Ljubljani.”

Anže, 8. razred

Pediatrično kliniko v Ljubljani obiskujem že skoraj od rojstva. Tu sem začel hoditi v bolnišnično šolo takoj, ko je prišel čas, da grem v prvi razred.

V bolnišnici niso bili vsi trenutki ravno dolgočasni. Takrat, ko sem bil med štirimi stenami največ časa, sem dočakal tudi zanimiv dogodek - olimpijske igre. Ravno takrat sta bila pri meni mama in ati in skupaj smo se udeležili tekmovanja. Gledali smo ostale nastopajoče, na kar je bil na vrsti ati, ki je zaradi tega, ker je bil odrasel, metal zelo od daleč in zadel en met. Naslednja je bila na vrsti mama, a njej ni šlo ravno najbolje. Zgrešila je oba meta. Kasneje pa sem bil na vrsti jaz. Bil sem star 6 let in metal sem zelo od blizu. Prvi met sem zgrešil, drugega pa zadel. Sledile so tudi ostale discipline, pri katerih pa zaradi zdravstvenih težav nisem mogel nastopiti. Nato pa je prišlo na vrsto kegljanje in tam sem podrl tri keglje. Ati je bil na vrsti takoj za mano in šlo mu je bolje, saj je podrl enega več. Mama, ki je kegljala prvič, pa je naravnost zablestela in jih je podrla pet. Hitro zatem se je vse skupaj končalo in odšli smo v svoje sobe, kjer smo se zopet dolgočasili. Kljub temu pa smo bili veseli, da tudi v bolnišnici potekajo takšne zanimive stvari. To je bil eden izmed boljših dni, ki sem jih preživel na Pediatrični kliniki v Ljubljani.

UTRINKI IZ ŽIVLJENJA UČENCA V BOLNIŠNIČNI ŠOLI

Aleš, 6. razred

Za učenca Jaka smo za zaključek celoletne rehabilitacije in vztrajnega dela v bolnišnični šoli na Soči pripravili presenečenje. Učenci smo ob pomoči učiteljice in specialne pedagoginje spekli pecivo. Zelo se ga je razveselil. Poleg peciva smo mu podarili tudi voščilnico s podpisi in lepimi željami.

V 50-ih je bila najprepoznavnejša medijska osebnost Marilyn Monroe.

moj oče

moja mamica

tek na 60 metrov

drevesa v drevoredu

obletnica poroke

ASOCIACIJE NA

hišna številka

babica

dedek

omejitev hitrosti na
cesti

rojstni dan

leto

Razmišljali so: Lavra, 1. razred, Pia,
3. razred, Miha, 3. razred in Aleš, 6.
razred; ilustracija: Matej, 3. letnik

Najbolj priljubljeni pevci pop glasbe so bili ameriški izvajalci Frank Sinatra, Dean Martin in Guy Mitchell.

ČESTITKE OB 60. ROJSTNEM DNEVU BOLNIŠNIČNE ŠOLE

VSE NAJBOLJŠE!

Aleks, 8. razred

Ob 60. obletnici Bolnišnične šole
šoli želim vse dobro še naprej.
Da bi Bolnišnična šola še dolgo obstajala,
nam pomagala do znanja in nas zabavala.

60 LET BOLNIŠNIČNE ŠOLE

Tamara, 8. razred

Bolnišnična šola ima 60 let,
bolnim otrokom odpira vrata v svet.
Učitelji so skrbni in mladi,
učenci smo prijazni in ustvarjamo radi.
Pri tem se zabavamo in nam je lepo,
ob obisku slavnih oseb se veselimo zelo.
Ko je čas za športni dan,
ni ovira postelja nam.
V očeh imamo zarjo,
ko vidimo medaljo.
Ko pridni smo vsi,
računalnik k nam hiti.
Knjige beremo za tri,
da nam čas kar odleti.

VOŠČILO

*Učenci z URI Soča (Lavra, 1. razred,
Pia, 3. razred, Miha, 3. razred, Aleš, 6. razred)*

Draga bolnišnična šola,

ob tvoji častitljivi obletnici ti želimo,
da bi še naprej poučevala ter
še naprej delila znanja
in priznanja
otrokom na Soči.

KAKŠNA JE 60 LET STARA ŠOLA?

Razmišljanja učencev prvega in tretjega razreda

- Stara,
- zid se lušči,
- ima razpoke v zidu zaradi potresa,
- mrzla,
- zidovi izgublajo barvo,
- potrebna je prenove.

KAKŠEN JE 60-LETNI ČLOVEK?

Razmišljanja učencev prvega in tretjega razreda

- Star,
- ima palico, ker težko hodi,
- je v domu za ostarele,
- ima sive lase,
- izgublja zobe,
- ima očala,
- je zguban,
- je pogosto v bolnišnici,
- je v pokoju.

13. maja 1950 je bila prva dirka v zgodovini Formule 1 za Veliko nagrado Velike Britanije. Zmagovalec je bil Giuseppe »Nino« Farina z avtom Alfa Romeo.

BOLNIŠNIČNA ŠOLA NEKOČ ...

Edina učiteljica Breda Juvančič (prva z desne).

... IN DANES

Celotni učiteljski kolektiv

14. junija 1951 je bil v uporabo predan prvi komercialni računalnik UNIVAC I.

PRVA UČITELJICA V BOLNIŠNICI

Neža, 5. razred

V času starih nam ljudi
v Ljubljani so trolejbusi bili,
vsak se z njimi vozil je,
prostora tam je bilo za vse.

Tudi gospa Juvančič
z njim se je vozila,
a na modo in oliko
vmes ni pozabila.

Vsak dan je na postaji izstopila
in v bolnišnico zavila.
V njej otroci veseli so bili vsi,
o šoli nedokončani
zdaj ni bilo več skrbi.

27. septembra 1951 je ustanovljen Slovenski oktet.

Breda Jurvančič
je bila prva
učiteljica v
Bolnišnični
šoli.

EVA ZIBELNIK, 3. r.

Leta 1952 je direktor podjetja Slovenija vino Ivan Deu iz Združenih držav Amerike prinesel v kovčku stekleničko Coca-Cole in predlagal, da podobno pijačo izdelajo za domače tržišče. Nastala je Cockta.

KAKO JE DELATI V BOLNIŠNIČNI ŠOLI?

Kolektiv Bolnišnice šole iz Ljubljane je na kratko spregovoril o tem, kaj jih pri delu v Bolnišnični šoli še posebej osrečuje.

Tanja Bečan, vodja Bolnišnične šole

»Z veseljem in zavzetostjo gradim našo bolnišnično šolo, ji posvečam veliko svojega časa, moči in

dostniki vzpostavim pristnejši, bolj osebni stik. Sproščen odnos med bolnišničnimi zidovi nam tako omogoča kakovostnejše in prijetnejše šolsko delo.«

znanja ter skušam tako narediti kar največ za dobro bolnih otrok in njihovih staršev; prav slednje osmišlja moje delo, mene pa plemeniti, bogati in opogumlja.«

Alenka Prevec, učiteljica biologije in kemije

»Zame je delo v Bolnišnični šoli vsak dan nov izziv, ki pogojuje strokovno in osebno rast.«

Sinja Jančar, učiteljica matematike

»Pri mojem delu mi veliko pomeni, da lahko z otroki in mla-

Andreja Gostiša Čušin, učiteljica slovenščine

»Pri delu v BŠ je zame eden najpomembnejših izzivov vzpostavljanje pristne in kakovostne komunikacije z otroki in mladostniki. Ko mi to uspe, jo to tudi moje največje veselje.«

Patricija Vičič, učiteljica slovenščine

»Najbolj sem vesela takrat, ko začutim, da se učenci in dijaki pri pouku dobro počutijo in z veseljem sodelujejo, ko se lahko skupaj tudi nasmejemo in tako

20. decembra 1951 prične v ameriškem Idahu delovati prvi poskusni jedrski reaktor EBR-I. Pozneje po vsem svetu zrastejo jedrske elektrarne.

vsaj za nekaj časa pozabimo na bolezen.«

Mirsad Skorupan, učitelj geografije in zgodovine

»Lepo mi je delati v BŠ, ker so

učenci in dijaki hvaležni za vso ponujeno pozornost in znanje.«

Marta Marenče, specialna pedagoginja

»Ko se na kontrolnem pregledu zopet srečam z otrokom in njegovimi starši, ki žarečih oči povedo, da so težave premagane, je ves moj trud poplačan. Za to je vredno delati. Za ljudi. Za otroke.«

Andreja Gumilar, učiteljica geografije in zgodovine

»Pri mojem delu v BŠ mi največ pomeni ustvarjalno delo z učenci na oddelku.«

Meta Kerševan, učiteljica angleščine in nemščine

»Največ mi pomeni, da lahko po najboljših močeh pomagam otrokom v stiski.«

Natalija Podjavoršek, učiteljica matematike in fizike

»Kot bolnišnična učiteljica lahko velikokrat dodajam življenje dnevu.«

Metoda D. Leban, učiteljica razrednega pouka

»Svoje delo imam rada predvsem zato, ker biti učiteljica v bolnišnični šoli ni le poklic, temveč poslanstvo.«

Mojca Rogina Smith, učiteljica razrednega pouka

»Pri delu v BŠ me osrečuje zavest, da koga kdaj kaj naučim,

razbremenim, potolažim ali vsaj razvedrim.«

Darja Bricelj, specialna pedagoginja

»Pri mojem delu mi je najbolj všeč to, da jezav in namrgoden otrok, ki se ob prihodu v bolnišnico skriva pred menoj in noče v šolo, že čez nekaj tednov noče iz šole, saj postane samostojen, odgovoren in zadovoljen s seboj in svetom okoli sebe.«

Mojca Kralj, specialna pedagoginja

»V BŠ mi je všeč raznolikost dela, večja možnost za izvajanje programov, kot so razvijanje življenjskih spretnosti, ki se jih v šolah lahko le redko izvaja, delo v manjših skupinah ter individualno delo z učenci.«

Irena Nemanič, učiteljica matematike in fizike

»Razveseli me, ko srečam nekdanjega učenca in mi ta pove, da se še vedno spomni, kaj se je naučil v bolnišnici, ter s ponosom pove, da mu je znanje ob vrnitvi v matično šolo koristilo.«

Tanja Babnik, učiteljica razrednega pouka

»Najlepše mi je takrat, ko vidim zadovoljen in nasmejan obraz učencev, ki mi sporoča: "Super, uspelo mi je. Zmorem, znam tudi jaz."«

Tomo Tololeski, specialni pedagog

»Pri delu v bolnišnični šoli so mi v veselje nasmehi »malih« ljudi

24. decembra 1951 Libija postane neodvisna država.

ob njihovih velikih zmagah, moj prispevek pri tem pa mi omogoča tudi delo in izpopolnjevanje v multidisciplinarnem timu, ki ga strokovno vodi h kakovosti zavezano vodstvo.«

Tjaša Funa, učiteljica angleščine

»Ko se z učenci in dijaki, ki so bolni in jim šola ni prva misel, prebijemo skozi najbolj zoprno snov angleške slovnice in na koncu ure zaslišim: "Aja, pa saj sploh ni tako zakomplicirano!", se mi odvali kamen od srca.«

Patricija Mavrič, specialna pedagoginja

»V svoji službi doživljam veliko lepih, veselih trenutkov, pa tudi zelo žalostnih, vendar pa mi vedno dajo nov zagon in optimizem pri delu učenci in dijaki, ki me jutraj pričakajo in hitijo pripovedovati, kako so preživeli večerajšnji popoldan in večer, kaj se je zgodilo v času, ko so bili doma, in z velikim pričakovanjem poslušajo, kaj bomo počeli danes in v dneh, ki jih bodo morali preživeti na oddelku.«

Minca Gale, učiteljica razrednega pouka

»Pri delu v BŠ me najbolj osrečuje to, da s pedagoškim delom lahko razveselim učence in jim na ta način polepšam bivanje v bolnišnici.«

Mojca Topič, učiteljica razrednega pouka

»Kadar šolar ali šolarka rečeta: "Uf, zdaj mi bo pa v šoli lažje šlo. Hvala!", sem pri svojem delu najsrečnejša.«

Sabina Andlovic, specialna pedagoginja

»Pri delu v bolnišnični šoli me najbolj osrečujejo ustrezno izbrane oblike in metode dela, ki otroku omogočajo aktivno sodelovanje pri usvanjanju in samostojnost pri izkazovanju znanja ter ob zaključku okrevanja uspešna vključitev otroka v širše socialno okolje.«

Branka Žnidaršič, specialna pedagoginja

»Pri mojem delu me poleg posebne oblike dela, njene raznolikosti, ob vedno novih izzivih predvsem osrečujejo odzivi bolnih otrok in mladostnikov, ki kljub boleznim in težavam stremijo k znanju in kažejo pozitiven odnos do življenja.«

KAJ MENI ZDRAVSTVENO OSEBJE ?

Anketa o Bolnišnični šoli, ki so jo med osebjem izvedli učenci z oddelka otroške psihiatrije

87 % osebja se z učitelji vidi vsakodnevno, **13 %** pa občasno na čaju.

67 % anketiranih meni, da učenci ne bi smeli imeti več pouka, kot ga že imajo, **27 %** ne ve, če bi povečali pouk, en sam pa meni, da bi morali imeti pouka več.

Skoraj vsi anketirani **93 %** si želijo več druženja z bolnišničnimi učitelji (»lahko bi šli na izlet«), en anketiranec pa že tako včasih sanja o njih.

80 % anketiranih meni, da bi učenci imeli pouk med počitnicami le, če bi bilo potrebno, en anketiranec misli, da je pouk med počitnicami vsekakor potreben, en anketiranec pa, da pouka takrat nikakor ne bi smeli imeti.

Večina anketiranih **60 %** ne ve, ali se pacienti pritožujejo čez BŠ, ostalih **40 %** pa pravi, da se pacienti pritožujejo občasno, in sicer navadno tisti, ki imajo s šolo več težav.

40 % anketiranih je mnenja, da je na oddelku najbolj mirno ponoči, trije anketirani menijo, da je najprijetneje med počitnicami, ko ni šole, trije pa, da je najboljše čez dan, ko so otroci v šoli.

73 % je zadovoljnih, da učitelji zaposlijo otroke čez dan, ker so prenaporni, en anketiranec ni zadovoljen, ker se zaradi tega učenci skrivajo v omarah, en anketiranec pa misli, da je to dobro, ker tako učenci ne zaostajajo z znanjem.

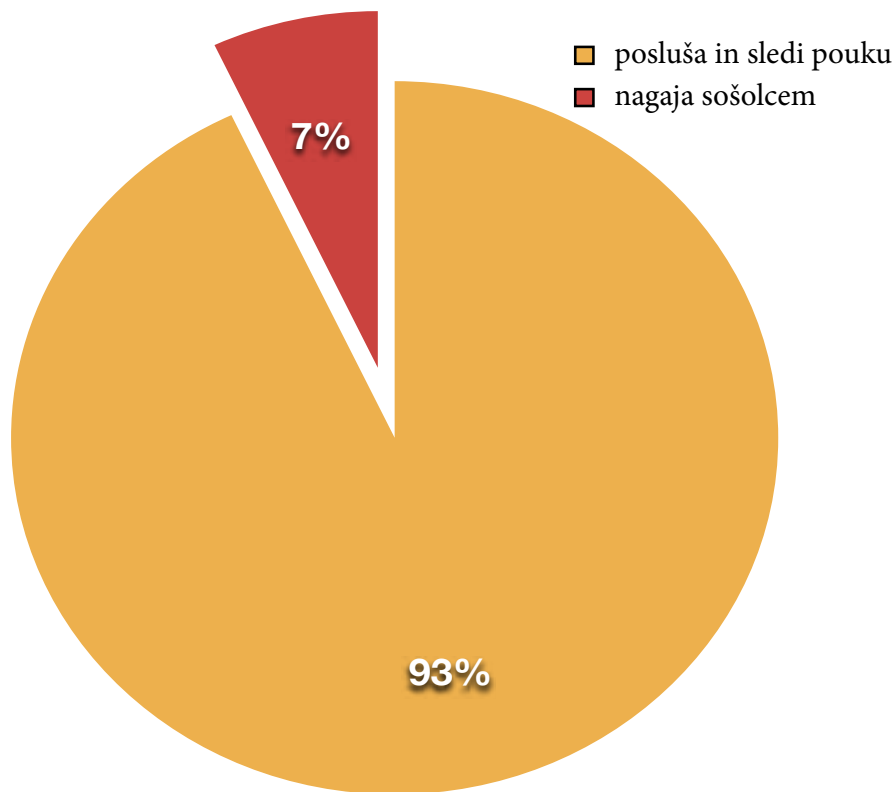
Pri anketiranju zdravstvenega osebja je bilo izpolnjenih 15 anket. Sodelovale so večinoma ženske – 13 žensk (4 medicinske sestre, 4 zdravnice, 1 socialna delavka, 1 psihologinja, 1 učiteljica in 2 študentki na praksi).

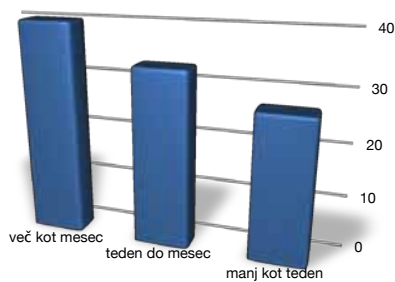
KAKO SE IMAMO V BOLNIŠNIČNI ŠOLI?

Anketa, izvedena med učenci na oddelku otroške psihiatrije

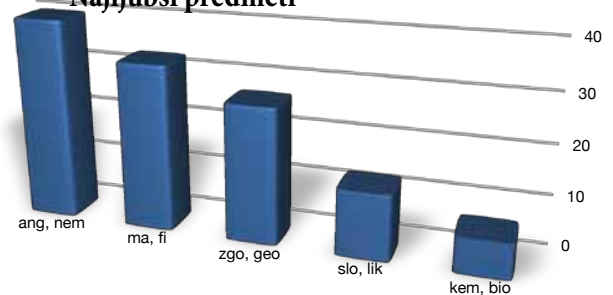
Kaj počnejo učenci v BŠ?

Koliko časa obiskuješ BŠ?

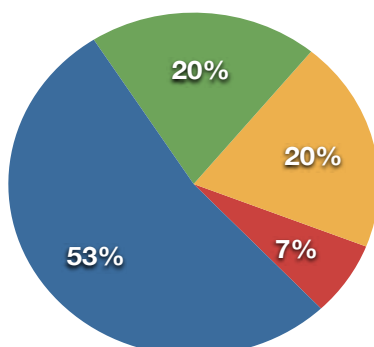
Najljubši predmeti

3. junija 1952 je bil rojen slovenski alpinist, pedagog in pisatelj Viktor Grošelj (bolje znan kot Viki Grošelj).

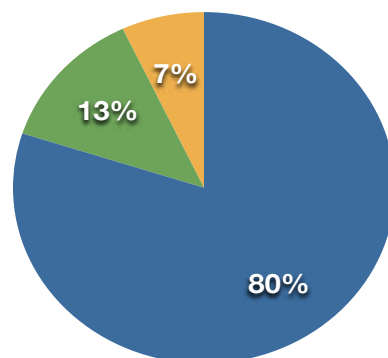
Kaj bi spremenili?

- nič
- prej bi začeli s poukom
- imeli bi več oz. manj predmetov
- imeli bi le individualni pouk

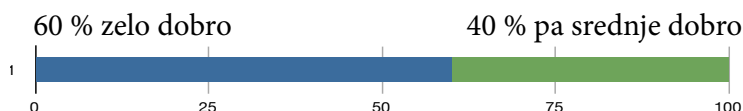

Kaj bi pohvalili?

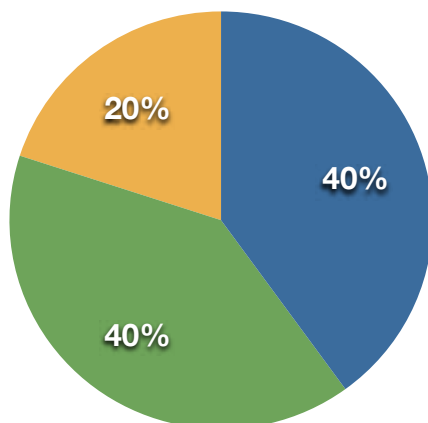
- učilnice
- individualni pristop
- učitelje

Kako se ti zdi v BŠ?

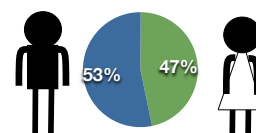

Kaj bi izboljšali?

- pouk samo v sobi
- nič
- naravoslovni dan v naravi

V anketi je sodelovalo 15 učencev: 8 fantov in 7 punc, starih od 9 do 17 let.

19. junija 1950 je bila rojena slovenska pevka zabavne glasbe Marjetka Neca Falk. Otroci jo najbolj poznajo po plošči Maček Muri in Muca Maca.

SANJSKA BOLNIŠNIČNA ŠOLA ...

David, 7. razred

Ko bi prišel v bolnišnico, bi si naprej zaželel, da bi šel čim prej domov. A vem, da to ni vedno mogoče. Čas v bolnišnici bi namenil počivanju in učenju. Če bi lahko odločal, kakšna naj bo učilnica, bi si jo zamislil tako, da bi bil v njej podest s foteljem, kjer bi otroci brali, tabla in računalnik. Podobno učilnico sem namreč imel v prvem razredu in mi je bila zelo všeč. Učitelji za tak razred pa bi bili prijazni, nezahtevni in ne preveč jezni na koga, ki bi kaj ušpičil.

SANJSKA UČILNICA

Katarina, 4. letnik

Je oblike trapeza (leteči zmaj),
ne velika, ne majhna,
stene so steklene in popisane z grafiti,
strop je steklen,
vrata so velika in narejena iz drobnih kamenčkov,
mize so različnih barv in postavljene v krog,
stoli so veliki, leseni in udobni,
povsod so pisane rožice,
po tleh je preproga,
okoli miz so velike in mehke blazine, na katerih
lahko učenci med poukom počivajo,
iz učilnice je izhod na vrt z manjšim ribnikom, ob
katerem se učenci učijo.

SANJSKA UČNA URA

Julija, 3. letnik

Profesorji se učencem prilagajajo, se z njimi pogovarjajo in upoštevajo njihova mnenja,
da določeno snov bolje razumejo, jim dajejo različne vrste nalog,
težjo snov učencem razlagajo počasneje in s pomočjo računalnikov,
med učenci vlada sproščeno in umirjeno vzdušje,
profesorji znajo v razredu narediti red,
profesorji so prijazni in razumevajoči ter hkrati strogi in dosledni.

SANJSKA BOLNIŠNIČNA UČITELJICA

Aleks, 8. razred

bi imela v žepu ves čas čokolado,
bi se na BOI pomerila z drugimi bolnišničnimi učitelji,
bi bila zabavna.

Moje učiteljice so vse sanjske.

Karolina, 8. let

21. januarja 1950 je umrl britanski novinar in pisatelj George Orwell.

ŠEST LET BOLNIŠNIČNE ŠOLE

Natalija, 6. razred

Prvič sem bila v bolnišnični šoli, ko sem bila v prvem razredu. Prišla sem v bolnišnico in bila zelo presenečena, ker je bila na koncu hodnika tudi šola.

V tretjem razredu sem prišla spet v bolnišnico in spoznala prijateljico Irmo. Z njo sem bila v sobi tri tedne. Prvi teden sva bili sramežljivi. Drugi teden pa smo imeli različne igre: orientacijo, postavljanje plastičnih kozarcev in druge smešne igre. Morali sva risati na veliki list, ki je bil prilepljen na steno, in to z zavezanimi očmi, učiteljica in vzgojiteljica pa sta nama govorili, kaj naj riševa. To so moji najlepši spomini na bolnišnično šolo.

Tretji teden je Irma odšla domov, naslednji dan pa še jaz. Od petega razreda naprej sem začela hoditi na novo Pediatrično kliniko. Vsak mesec pridem na terapijo. Zdaj sem v šestem razredu in tudi danes sem v bolnišnični šoli.

Lea, 5. b

Poletne olimpijske igre 1952 (uradno XV. olimpijada moderne dobe) so potekale v Helsinkih na Finskem.

PESEM O BOLNIŠNIČNI ŠOLI

Nina, 7. razred

Bolnišnična šola,
Oj, da se ti zrola.
Lepo je, res fajn.
Nič ni težko, čisti dizajn.

In ko začneš se učit,
Še poštevanke je v glavo za ulit.
Nič lažjega
In dražjega,
Če se v glavi
Ne pojavi žulj.
A si kul.

Šola, šala, Špela,
Oj, ko bi sedela,
Lepo vsa vesela,
A glavo bi si z znanjem grela.

V BOLNICI

Timi, 6. razred, in Domen, 7. razred

Prišel sem v bolnico,
tam je šola bila,
sem pridno učil se,
da znal sem za dva.

V šoli rad sem pridno risal,
v zvezke in knjige vneto pisal.
Učitelji so vedno prijazni bili,
vsak dan so k meni na oddelek prišli.

Včasih klovni so nas obiskali
in nas vedno do solz nasmejali.
Smo za trebuhe vsi se držali
in z njimi veselo burke igrali.

Komaj klovni so odšli,
že kužki so na obisk prišli.
Bili so mehki in prijazni,
da grizli bi, ni bilo bojazni.

V bolnici mi je bilo lepo,
v šoli užival sem zelo.
Ko domov so me poslali,
spominov vrečo so mi s sabo dali.

Erik, 6. b

5. julija 1950 so v Črnomlju izmerili kar 40,6° C.

Astrološka napoved

... ZA VSE!

Tamara, 8. razred

LJUBEZEN: Čustva med učenci in učiteljicami bodo narasla in vsi bodo veseli.

POČUTJE: V zraku bo občutiti veselje in pozitivno energijo.

DENAR: Bolnišnica bo pridobljena prostovoljna denarna sredstva podarila Bolnišnični šoli za nakup učnih pripomočkov.

ZDRAVJE: Ob pozitivni naravnosti in pridnem učenju bo tudi zdravstveno stanje boljše.

KOMUNIKACIJA: Zaradi pozitivne energije se bo tudi ta izboljšala.

... ZA BOLNIŠNIČNO ŠOLO!

Bolnišnična šola bo v naslednjem šolskem letu postala najbolj priznana na svetu. Zakaj? Učitelji bodo vsako jutro učencem prinesli sveže piškote z nočne peke, učenci pa jim bodo v zameno vrnili sveže nasmeh. Prva ura se bo začela med 9.00 in 13.00, ker bo bolnišnična šola poskrbela, da bodo vsi učenci naspani. Učenci bodo sami izbirali predmete na urniku. Učitelji bodo zelo prijazni, radodarni in OTROČJI. Ocenjevali se bodo učenci kar sami, učitelji pa bodo po navodilih ocen zapisali v redovalnico. Vsak bo jedel, kar bo želel, kuhali pa bodo seveda ... - UČITELJI, spet po navodilih učencev! Po pouku bodo učitelji odpeljali učence na sladoled. Kdo bo plačal? Seveda, spet učitelji. Po sladoledu bodo vsi učitelji in medicinsko osebje zapustili oddelek, da se bodo učenci ob kokicah, kokakoli, televiziji in play-stationu sprostili od naporov minulega dne.

Uradni rekorder tekmovanja Novozapadla snežna odeja je Dom na Komni, kjer je marca 1951 in marca 1970 v enem dnevu zapadlo kar 125 centimetrov snega.

... ZA UČITELJE BOLNIŠNIČNE ŠOLE!

Astrološko napoved smo zapisali: Leoniell Messi, Eminem in Lady Gaga

MIRSAD SKORUPAN, učitelj zgodovine in geografije, bo v naslednjem šolskem letu še bolj otročji in bo v šolo redno prinašal ropotuljico ter dudo. Ko bo jezen, bo namesto kričanja na učence grizel dudo.

TJAŠA FUNA, učiteljica angleščine, bo preplavala reko Nil, zato bodo vsi krokodili po novem znali tekoče angleško. Za ta dosežek bo dobila visoko priznanje Združenih narodov.

PATRICIJA VIČIČ, učiteljica slovenščine, bo napisala sonet, ki bo prehitel celo Prešernov Sonetni venec.

ALENKA PREVEC, učiteljica naravoslovja, biologije in kemije, bo odkrila nov način pogovora z živalmi, ki jih bo usposobila za poučevanje svojih predmetov. Naravoslovje bo po novem učila ovca Nastja, biologijo krava Šeka in kemijo podgana Lucija.

SINJA JANČAR in NATALIJA PODJAVORŠEK, učiteljici matematike in fizike, bosta v letu 2012 iznašli poseben matematični čip, ki ga bo vsak učenec s posebno lasersko, nebolečo metodo dobil v telo. S tem se bodo vse težave z matematiko in fiziko končale za vse življenje.

Bolnišnični šoli želimo v šol. letu 2012/13 še veliko uspehov in da bi se napovedi vsem uresničile!

5. februarja 1952 je bila marsikje v zahodnem in osrednjem delu Slovenije zabeležena najvišja snežna odeja v 20. stoletju. V Ljubljani so izmerili 146 cm, v Žireh 176 cm, na Bledu 180 cm, v Bovcu 188 cm in v Stari Fužini v Bohinjski dolini 263 cm snega.

KVIZ O BŠ

Leo, 8. razred

1. Koga lahko srečaš v BŠ?

- a) Brada Pitta
- b) Justina Biberja
- c) Prof. dr. Rajka Kendo
- d) Jadranko Kosor

2. Kdo poučuje slovenščino v bolnišnični šoli?

- a) Svetlana Makarovič
- b) Feri Lainšček
- c) Patricija Vičič
- d) Alya

3. Koga lahko srečaš na vhodu v bolnišnico?

- a) Kuharja
- b) Janezka iz vicev
- c) Chucka Norrisa
- d) Receptorja

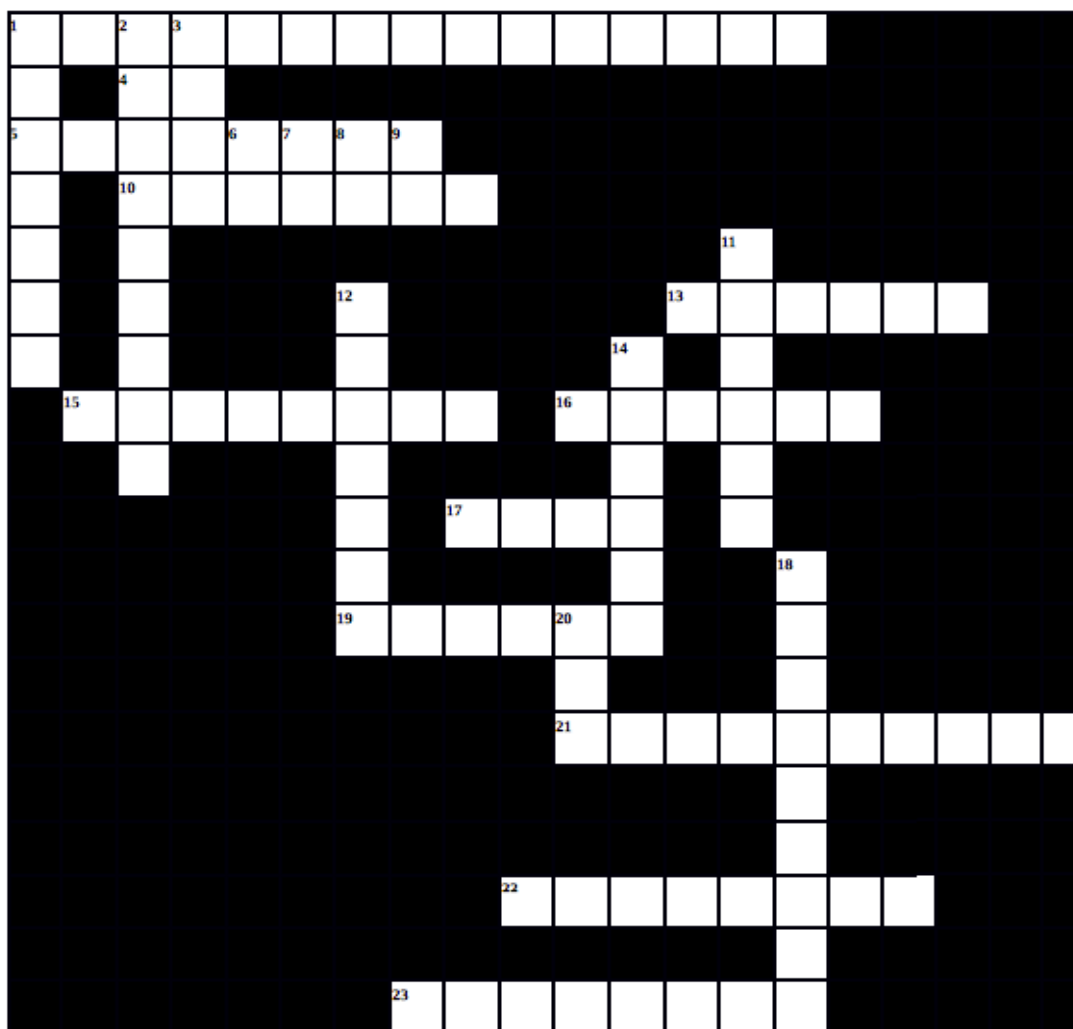

-----ključ-----
1. (c) 2. (c) 3. (d)

V 50. letih so začeli v domove prihajati televizorji. Popularna je bila jazz glasba. Za rock n' roll pa je poskrbel Elvis Presley.

BOLNIŠNIČNO KRIŽARJENJE

NAVPIČNO:

- 1: Ustanova za zdravljenje
- 2: Glavno mesto Slovenije
- 3: Prostor nad tabo
- 6: Emir Hiputekjev
- 7: Kratica za Zorka Oliva
- 8: Erzana Regeta
- 9: Nataša Ivančič
- 11: Nasprotje brata
- 12: Oseba, ki uči
- 14: Podolgovat rumen južni sadež
- 18: Nasprotje od doktorja
- 20: Dodatna strokovna pomoč

VODORAVNO:

1: Ime šole v bolnišnici	10: Jezikoslovec Adam	17: Prostor v bolnišnici
4: Kratica za Janeza Eržena	13: Novejši naziv za medicinsko sestro	19: Sočni sadež z oreščki
5: Čustvo	15: Boleča igla	21: Veda o zdravljenju otrok
	16: Kos trdega papirja	22: Dolgo zdravljenje
		23: Pripomoček za spanje

Leta 1951 je nastal slovenski pustolovsko-pravljичni mladinski film Kekec, ki ga je režiral Jože Gale. Posnet je bil po trilogiji Josipa Vandota, in sicer v črno-beli tehniki na 35-milimetrski trak.

